

Voorwoord

39^e jaargang oktober nr. 433

Waarschijnlijk bent u allen precies hetzelfde als dat ikzelf ben. Ik doel hierbij op de planning. Je krijgt zo nu en dan een uitnodiging voor een leuke bijeenkomst en of activiteit. De eerste reactie is meestal "Oh wat leuk, daar ga ik naar toe." Je leest het nog een keertje, "Leuk" en je blijft enthousiast! Daarna leg je het opzij of je klikt het weg.

De echte Heinkelaar vult gelijk de datum van de bijeenkomst in de kalender in. "Zo, dat staat vast". Maar "O wee", een paar dagen later, een uitnodiging voor een vergadering op dezelfde datum! "Tja, wat doe je dan?" Je moet een keuze maken, of naar de vergadering of naar die leuke activiteit. Sommigen van jullie zijn er scherp in en zeggen gewoon, "Die het eerst komt, die het eerst maalt". Anderen gaan twifelen

Het bovenstaande is een klein voorbeeldje van planning. Dit wel doen en dat niet. Ik noem hier slechts een punt, nl. twee uitnodigingen op dezelfde datum. Laten we niet vergeten, dat de planning door alles in de war gestuurd kan worden. Hele andere erg belangrijke punten kunnen bijv. zijn, familieomstandigheden, gezondheid, weersgesteldheid enz. Gewoon net even geen zin hebben we ook nog.

Wanneer je een of twee keer iets hebt verzuimd, gaat het je een beetje loslaten, de volgende uitnodiging lees je al niet meer, komt zelfs al niet meer in de planning. De wens van jullie scribent is duidelijk! Geef alle uitnodigingen van jullie Heinkelclub altijd voorrang!! Zorg dat, voor zover het van jullie zelf afhangt, je er altijd bent.

Tot ziens op de Nieuwjaarsreceptie!
Simon van der Heden

P.S. Niet de Heinkel wegzetten voor de winterstop met de slechte E10 benzine, hoor.

Inhoudsopgave Heinkeltje nr. 433 oktober 2019

Voorwoord	blz. 3
Lief en Leed / Bedankt	blz. 5
Over planning gesproken!!!	blz. 6
Mijn laatste rit	blz. 7
De Strooppot-rit	blz. 8
Strooppot-rit	blz. 10
Instructie aan "Heinkel-ambulance" werkt!	blz. 14
HeinkelHandel	blz. 18
Van de bestuurstafel	blz. 20
Rit naar het NVT	blz. 21
De voor ons 7 km. durende Joop en Wendy mei-rit.	blz. 24
Nieuw lid Gerard Buter	blz. 26
Oosterbeekrit (vervolg)	blz. 28

Sluitingsdatum kopij is 6 november 2019

redactie@heinkelklubdekwakel.nl / Mauritslaan 6 b, 6161 HV Geleen

Lief en Leed

Betty Venema uit Dronten heeft een buikoperatie onder gaan en is nu herstellende. Namens Heinkelklub de Kwakel een voorspoedig herstel toegewenst.

Betty Venema
Oude Bosweg 37
8251 RD Dronten

José Wams heeft een hartoperatie onder gaan en is nu aan het herstellen. Alle leden van de Heinkelklub de Kwakel wensen José een spoedig herstel toe.

José Wams
W.v. Millennergstraat 8
5611 PS. Eindhoven

Albert den Hartog is herstellende van een liesoperatie. Namens alle leden en bestuur wensen wij jou een voorspoedig herstel toe.

Albert den Hartog
Nicolaas Maesstraat 11
6814 LA Arnhem

Bedankt

Ik wil graag iedereen bedanken voor de mooie bos bloemen die Joop te Groen gisteren kwam brengen namens de club n.a.v. mijn operatie van ruim twee weken geleden. Het gaat goed, het is nog wat opgezet rondom de wond en ook nog wat gevoelig.

Albert den Hartog

Over planning gesproken!!!!

In de bestuursvergadering van september hebben we alweer volop naar het nieuwe clubjaar 2019-2020 gekeken, welke op 1 december a.s. gaat beginnen. Eén van de eerste dingen, die dan op de tafel kwam, was de bestuurssamenstelling! U raadt het reeds, voor het volgende jaar hebben we een reglementair aftredend bestuurslid, welke zich niet meer herkiesbaar stelt, dus.....

zoals het er nu voorstaat, heeft het bestuur van jullie club, na de Algemene Leden Vergadering van februari 2020, niemand meer die, onder andere, de maandelijkse ritten coördineert. Nu zijn dit juist de meest bezochte activiteiten van de club, de meest geliefde bezigheden van de actieve leden en de meest in het oog springende gebeurtenissen voor alle toeschouwers. Het bestuur hoopt en rekent erop, dat er een paar leden staan te springen om dit te mogen gaan doen. Naast het coördineren van de ritten zijn er nog een paar klussen die gedaan mogen worden.

Wij, het bestuur van HKDK zoeken dus o.a. een

Rittencoördinator/ bestuurslid

Het bestuur hoopt, dus heel serieus, op meerdere kandidaten, waarmee we mogen gaan praten, over wat het beste bij jou past. Een kleine profielschets brengt ons bij de volgende gewenste eigenschappen;

- Leeftijd: Onbelangrijk
- Domicilie: Ergens in een ruime kring om De Kwakel
- Vaardigheden: Een beetje digitaal kunnen werken heeft de voorkeur
- Status : Geldig lidmaatschap van HKDK

Reageer aub vlot na het verschijnen van dit nummer, want volgend clubjaar wilt u toch ook weer maandelijks een mooie rit rijden?????????

Laat ons in de toekomst niet alles met z'n vieren opknappen.

Het voltallig bestuur

Mijn laatste rit

Aangezien ik gisteren 11 september 81 ben geworden had ik vorig jaar al besloten dat ik dan zou stoppen met rijden. De benen heel houden was voor mij ook heel belangrijk. In 2018 kreeg Piet een hematoom is nog steeds herstellende en rijdt sinds vorig jaar niet. Dus heb ik vorig jaar en dit jaar ook nog niet gereden. Mijn laatste keer was op 18 augustus met de Twenterijders na de koffie met 27 personen gingen we op pad de tocht liep voorspoedig en ik reed plezierig. Onze zoon die naast ons woont zei om 4 uur tegen zijn vrouw "mijn moeder heeft nog niet gebeld dus heeft ze de benen nog heel" een uur later lag ik in het ziekenhuis. Bij thuiskomst na de rit wilden we met de groep nog even wat drinken en wilde ik mijn scooter zelf binnen zetten. Normaal doet Piet dat altijd maar ook vrouwen zijn ook eens eigenwijs. Ik ging scheef over de hoge drempel en viel met mijn been onder de scooter. Veel bloed lichte paniek maar een nuchtere Johan deed er een steriel gaas op en ik ging richting ziekenhuis. Neil heeft mijn witte schoen en broek die alle twee rood waren schoongemaakt (nog bedankt Neil) en weg was onze vakantie in Italië. Nu 12 september is de wond nog steeds open krijg om de dag thuiszorg en ga een keer per week naar het ziekenhuis voor wondbehandeling. Het duurt nog even verder gaat alles naar wens.

p.s bedankt voor de bloemen

Grietje en Piet Hollander

De Strooppot-rit

De eerste zaterdagrit in 2019 is van Arie, traditiegetrouw vanaf De Strooppot. De weersverwachtingen zijn goed en mijn Heintje snort als een kitten als ik richting Uithoorn rij. Daar even getankt en toen linksaf geslagen om te kijken of de Van de Valletjes al vertrokken waren. 2 Stoplichten verder zag ik ze aankomen en draaide snel mijn scooter om aan te sluiten. Even verderop ging het spelletje Zwaan-kleef-aan verder en sloot Hans van der Zwaan aan.

Lekker in het zonnetje genieten van een kopje thee totdat het startsein gegeven werd. We hadden weer een mooie opkomst! De Strooppot zelf vond het zo leuk, dat ze dit op hun Facebook plaatsten.

We hadden uiteraard weer een supermooie rit. Vraag me niet waar we allemaal geweest zijn, ik was veel te druk met genieten om daar op te letten!

De eerste stop was op een parkeerplaats. Mijn rechter richtingaanwijzer deed het niet en Ton jr was zo lief om deze te repareren (draadje los, net als bij mij...) en ook het handeltje aan te draaien (merk je niet dat dat los zit dan??). Maar... met een

voorwaarde: dat ik weer eens een stukje schrijf! Want hij had nog niet zoveel van mij gelezen. Tot mijn schaamte moest ik dat wel toegeven.

Verder getuft met 14 rijders, en de tweede stop was bij een snackbar, waar uiteraard een ijsje (of iets anders uiteraard) aangeschaft kon worden. Mijn conclusie was, dat Arie gek is op ijs! Altijd hebben we een ijs-stop bij zijn rit!

Daar zittend en staand hoorden we een bekend geluid: jazeker, een Heinkel! Deze snorde vriendelijk zwaaiend langs, ons allen in verbijstering achterlatend. Wie was dit!? Waarom stopte hij niet? Ach, waarschijnlijk was het voor hem de gewoonste zaak van de wereld om 14 merk-genoten langs de weg te zien staan...

Door voor het laatste deel van de rit. Ik vind het toch knap hoe Arie elke keer weer een mooie route in elkaar weet te knutselen! En opeens waren we weer bij de De Hoef en bij de Strooppot terug. Een aantal Heinkelaars gingen naar huis maar het merendeel verheugde zich de hele dag al op de pannenkoek!

We konden lekker op het terras zitten en ik genoot van mijn superzoete Tom Poes, een opgerolde pannenkoek met banketbakkersroom, slagroom en roze saus.

Toen de buikjes vol waren, gingen de eters zo langzaamaan richting scooter en richting huis.

Het was weer een supermooie dag, Arie, en Jaap als sluitrijder ook, bedankt voor de mooie rit!

Heinkelgroetjes van Carole

Strooppot-rit

Het is al de 7e keer dat Arie een zaterdagrit heeft uitgezet, die start in De Hoef op de inmiddels ontzettend bekende locatie 'De Strooppot'. Wij, Mariela en ik, hebben Arie bedankt om deze zaterdagrit in september te houden, omdat wij in augustus op vakantie waren. Deze rit rijden wij dit keer ieder op een eigen scooter. Onze 103 A0 stond namelijk al bijna een volledig jaar stil. De accu's zijn wel bijgehouden. Slechts een voorbereiding van een kwartier: zuchtje lucht in de banden en een liter benzine erbij, volstaat om de stoffige scooter klaar te hebben voor vandaag. Ehhh, en na 6 jaar zit eindelijk het juiste Tourist embleem op de voorkant dat op het Treffen van 2013 is gekocht.

Sluitrijder Jaap Overwater zat 's ochtends als eerste op het terras van dit pannenkoekenrestaurant om de in grote getale verwachte deelnemers te verwelkomen, want het weer was in elke geval top. Even later was ritmeester Arie ook ter plaatse, net als Saskia Overwater, die de bezemwagen achter de optocht aanstuurde. Inderdaad druppelden de belangstellenden geleidelijk aan binnen. Uh,buiten.

Door het mooie weer beleven we een bakkie doen op het terras. De meter bleef echter steken bij 14 voertuigen.

Dit getal zegt gelukkig niks over de kwaliteit van de rit. Om twaalf uur klonk voorzichtig het fluitsignaal dat de motoren gestart konden worden.

We zijn maar net op weg, als Hans v.d. Zwaan met zijn hand een open/dicht gebaar maakt naar het autootje van Simon en Netty. Wat zou er aan de hand zijn? Kletsen ze teveel in de knusse cabine? Oh, Simon is vergeten zijn richtingaanwijzer uit te zetten na een richtingsverandering. Kan gebeuren. De felle zon wint het hier van het licht dat een gloeidraad weet op te brengen.

We reden door een groen stuk van Nederland. Ook een paar wegen die Mariela en ik 's morgens hadden gereden om op de startlocatie te bereiken. Helemaal niet erg, we hadden opzettelijk de toeristische route gekozen om minder gehaast te hoeven rijden. Ongelooflijk mooi, zoals de door Arie gekozen route er bij lag. We mogen ons gelukkig prijzen dat wij toch nog zoveel natuurschoon in de buurt van Schiphol hebben. Of het genoeg is....is een andere vraag. Voor het oog lijkt dit zo te zijn.

De natuur liet zich van haar beste kant zien. Tevens was goed te bekijken dat dit deel van de provincies Zuid Holland en Utrecht zo plat als een dubbeltje is. Heel veel terugschakelen naar een lage versnelling was vandaag niet nodig. Een paar keer een stoplicht dat oponthoud geeft, dat was goed te doen. Arie zat er nog het meeste mee, om op bepaalde stukken een weg te moeten rijden die we als klub al vaker onder de bandjes door hebben laten rollen. Alsof dat snel verveeld. Er valt nou eenmaal niet aan te ontkomen. Trouwens, wat je lekker vindt, eet je toch ook gerust twee keer achter elkaar?

Mmm, meteen komt een herinnering terug. Elke zaterdagrit van deze rituitzetter heeft twee stops, waarvan er eentje stevast bij een adres is, waar ijs gegeten kan worden. In het mooiste deel van Kudelstaart stonden we dit keer softijs weg te werken. De bezemwagen was leeg op dit moment, niemand kreeg tot nu toe pech. De Heinkels toonden zich betrouwbaar. De andere pauze, die wat eerder werd ingelast, was op een rustige parkeerplaats.

Waar reden we doorheen en langs? Zegveld, Zwammerdam, Bodegraven, ter Aar, Noorden, Uithoorn. Al was de aaneengeregen volgorde vast heel anders. Voor wie het precies weten wil, er bestaat een routebeschrijving op A4 formaat. Prachtige dorpskernen, buitenwijken, uitgestrekte weilanden, stukjes industrie, langs kabbelend water met bochtige kanten, denk dat het grotendeels De Amstel is geweest. We hebben het allemaal kunnen bekijken tijdens een rit met een lengte van 97 kilometer.

Helemaal voor joker is de ambulance niet meegegaan, het was een mooie gelegenheid voor Truus om zich rond te laten rijden en mee te genieten van het uitzicht. Om een uur of vier waren we terug bij De Strooppot, alwaar een deel van het terras voor deze leden van HKDK was gereserveerd. De meesten van ons bleven eten, zodat er een gezellig extra uurtje werd aangeknoopt. Op naar de volgende rit, een zaterdagrit vanuit Nieuwveen op 21 september. Oef, het einde van het seizoen begint te naderen.

Kees Colijn

Instructie aan "Heinkel Ambulance" werkt!

Het is een bekend gegeven dat als je op de ambulance met pech beland, schrijf je een verslag, dus ik steek maar van wal!

Zaterdag waren wij, Mark en ik al vertrokken naar camping de Boersberg in Doorwerth. De reis verliep vlot en we kwamen rond de klok van 16:00 uur aan op de camping.

Eerst even wat gedronken en gekletst, op dat moment was de rest van de Heinkelaars nog onderweg voor een ritje door de omgeving.

Nadat we geïnstalleerd waren, dat houdt in tent opzetten en bedden in orde maken, gingen we op de fiets naar de supermarkt om boodschappen te doen voor de BBQ. Wat een pracht omgeving! Wendy kende de omgeving al want die was er al een paar dagen om samen met Joop Kaandorp wat caches te doen (een andere leuke hobby).

Dat je hard kan gaan met de fiets bleek wel toen we op de terugweg tijdens een afdaling de 50km per uur aantikten op de teller, remmen en toen weer omhoog dat was wat minder.....

Na terugkomst de BBQ aangemaakt en alle Heinkelaars verzamelden zich voor een gezellige BBQ avond die we bijna droog hebben doorgebracht. Helaas aan het eind toch een buitje, maar de meesten hadden het eten al op!

De volgende ochtend na het ontbijt zijn we bijtijds vertrokken voor de inschrijving. Het viel me toen op dat mijn koppelingskabel ietwat gerafeld was, och binnenkort maar eens vervangen....

Nadat we vertrokken waren en voor we op denk ik het mooiste stuk van de route waren, de Posbank begaf mijn koppelingskabel het en belandde ik op de ambulance. Maar dat ging even vlug. Die ochtend hadden beiden heren instructie gehad van Jaap Overwater en hadden zij een speciale klub schroeven-draaijer gekregen waarmee de oprijplaat te voorschijn kon worden gehaald. De scooter was dus zo opgeladen en vertrokken we naar de eerste klets Pauze.

Een instructie loont dus!

Nadat we op de Posbank aankwamen heb ik gelijk een binnenkabel gehaald bij Joop Kaandorp en na een kleine 10 minuten kon ik de reis weer rijdend vervolgen. Het was overigens erg gezellig in de ambulance bij beide heren, maar je komt immers om te scooteren!

Nadat wat te hebben gegeten en gedronken blies Joop weer op de fluit en de gehele stoet vervolgde zijn weg weer.

Vele plaatsen waar we doorheen kwamen ben ik vergeten. De rit was ook erg afwisselend, stukken waar je lekker kon doorrijden, dan weer een prachtig dorpje.

Ook moesten we het water over niet over een brug of viaduct maar met de pont het Bronkhorster veer. Wat een belevenis!

De pontbaas moest 2x varen om iedereen naar de overkant te brengen, nadat de groep weer compleet was gingen we richting Steenderen.

Joop te Groen had nog een kleine pauze ingelast en daar stond een ijskar waar velen zichzelf op een ijsje trakteerden en daar kon Hans z'n lekke achterband verwisselen onder toeziend oog van vele toeschouwers. Ook toen waren de ambulancechauffers aanwezig met de klubschroevendraaier om de oprijplaat te voor schijn te halen . Dus ook deze scooter kon z'n weg weer vervolgen.

Joop weet precies de juiste plekjes voor het nuttige en aangename te vinden en zo kon de stoet zijn weg weer vervolgen en reden we Richting Doesburg.

In het Stadshotel, wat ik nog herkende van Joop z'n vorige rit, werd de koffiестop gehouden.

De scooters stonden in een mooie halve cirkel opgesteld en trokken veel bekijks.

Het laatste stuk van de rit was ook weer erg afwisselend en we reden ook nog langs Burgers Zoo, het was er nog best druk.

Uiteindelijk kwamen we terug bij onze startplek waar Wil ons hartelijk begroette.

Na nog een lekkere schnitzel te hebben gegeten reden we terug naar de camping, de tent moest nog worden ingepakt en alles moest weer terug naar Uithoorn.

Het was een geweldig weekend dank voor de mooie rit..

Groeten,

Ton van de Vall

Dit is het advertentieblad van Heinkelklub "De Kwakel". Deze pagina wordt samengesteld door de redactie. Wij hebben geen enkel inzicht in de kwaliteit van het gebodene en adviseren dringend om bij duurdere aankopen altijd een deskundig onderzoek uit te (laten) voeren.

(nieuw) TE KOOP AANGEBODEN: 2 Heinkel type 103A2 goed lopend, 2 ideaal schermen, originele Heinkeltas, aanhangwagentje, 2 koffertjes met beugels, reservemotor en aanhanger voor 2 scooters.
P.Hollander 0591372865

TE KOOP AANGEBODEN: Nieuwe en gebruikte Heinkel-onderdelen. Ook voor bemiddeling bij koop of verkoop!
Johan Vloedveld Tel. 0541-291784

TE KOOP AANGEBODEN: Bandjes 10 inch Continental of Heidenau (ook tubeless) €40/stuk gratis thuis bezorgd. Koolborstels Bosch/SIBA €15 en €18. Remcilindertjes Kabine €75. Richtingaanwijzer relais tot 250 Watt €10.

Vragen kost niets!

Gerard Vingerhoed 0640100228 heinkel@planet.nl

TE KOOP AANGEBODEN: Alles van en voor uw Heinkel. Onderdelen -Reparatie - Onderhoud, In en Verkoop. Transistorontsteking met gebruiksaanwijzing €35,- excl. verzendkosten (€ 3,-)

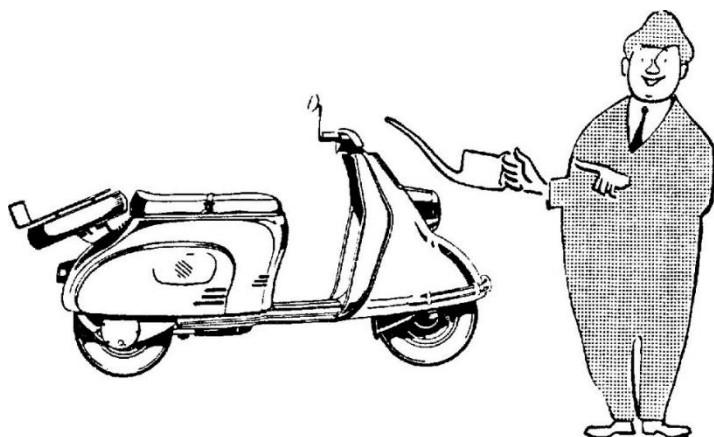
Léon Bemelmans 043-6041193 leon.bemelmans@planet.nl

TE KOOP AANGEBODEN: nieuwe buddyseatstikkers 2 stuks voor € 10,-. doming logo voor royal zijspan € 10,-. p/st.

Ferdy van Haperen fapa@live.nl

TE KOOP AANGEBODEN: Nieuwe draadbomen ad. € 50,-.
Jaap Overwater Tel. 0297-564047.

TE KOOP AANGEBODEN: cilinders en zuigers, koppen en krukassen, versnellingsbakonderdelen, dynastarters. NU of NOOIT en NOG MEER
Cees Vink 071-3011491 of Ben Koppert 0252-519188

WIL JE ZAKEN AANBIEDEN OF BEN JE JUIST OP ZOEK NAAR IETS IN HET BIJZONDER VOOR JOUW HEINKEL?

MAIL DE REDACTIE: redactie@heinkelklubdekwakel.nl

- GELIEVE DE ADVERTENTIE TEKST AAN TE LEVEREN IN MAX. 200 TEKENS.
- ZONDER TEGENBERICHT WORDT EEN ADVERTENTIE SLECHTS TWEEemaal GEPLAATST.
- ADVERTENTIES VAN LEDEN ZIJN GRATIS, NIET-LEDEN BETALEN €10,-

Van de bestuurstafel

Na ons zomerreces hebben we in september weer een vergadering gehad

- De rit van augustus en september worden nabesproken en er wordt vooruit gekeken naar de rit van Arie, Ton en het Afheinkelen
- Het bedankje voor de rituitzetters is in concept klaar en wordt goedgekeurd door het bestuur
- Er wordt gekeken naar het beleidsplan en de prognose. De prognose blijkt aardig te kloppen. Volgend jaar zal het beleidsplan aangepast moeten worden en opnieuw gepubliceerd worden
- Bestuur, Elly en Ton zijn in 2020 aftredend. Elly zal niet doorgaan, Ton geeft aan nog door te willen gaan echter niet voor de hele periode
- De prijzen van de Heinkels op de website zijn aardig verouderd, deze worden besproken en zullen aangepast worden

Carole Teuwisse

Secretaris

Rit naar het NVT

Deze zaterdagrit leidt de deelnemers naar het NVT. Voluit het Nationaal Veteraan Treffen. Het is een heel mooi evenement in Woerden waar men gratis entree heeft als men aan de voorwaarde voldoet om met een gemotoriseerde tweewieler van minstens 25 jaar oud te verschijnen. Onze Heinkels zijn dus meer dan welkom.

De start van de zaterdagrit is vanaf het bedrijf/huis van de familie Hoogenboom, alwaar vanaf half elf eerst koffie of thee wordt gedronken, al dan niet met een koekje erbij. Mijn nepbroer ging vandaag mee achterop. Het is al een paar jaar geleden dat hij wel eens met me meereed. Onlangs is hij wat kilo's afgevallen en de Heinkel trekt ons nu een stuk beter. In mijn vrije tijd is het zeer moeilijk op tijd op gemaakte afspraken te arriveren. Voor een keer de wekker een kwartier eerder gezet. Vandaag waren wij de eersten! Al gauw kwam Jaap Overwater na ons binnen. Hij had vreselijk last van zijn arm maar ging toch van start. Ton Staal en Annet verwelkomen ons hartelijk. Daar staan we dan met zijn drieën plus 1 meerijder. De klok tikt door richting elf uur. Ineens het geluid van een Heinkelscooter, nummer vier. Het is Jan Hogema uit Uithoorn die de weg naar Nieuwveen is ingeslagen. Met enige aarzeling geeft hij aan, om na een afwezigheid van twee jaar, te testen of zijn gezondheid weer genoeg op peil is om Heinkelritjes te rijden..

Met zijn aanwezigheid krikt Jan het aantal deelnemers aan deze rit met maar liefst 25 procent op. Het voor- en doorelkaarsysteem kan vandaag achterwege blijven. Met zijn viereen is het makkelijk zicht op elkaar te houden. De heenrit wordt kort, de terugrit gaat met een mooie omweg. Om elf uur steken we de sleutels in de Heinkels. Sonoor achter elkaar aan tokkelend bereiken we over "boerenweggetjes" ons doel. Het is daar al zo druk, dat wij buiten het exercitieterrein moeten parkeren. Wat wil je? Het is een zonovergoten

dag en veel blinkende- en stinkende brommers en motoren mogen deze zaterdag van stal worden gehaald. Het is leuk om op het NVT elkaars voertuig te bewonderen. Er staan zat producten van vergane fabrikanten. Pronkstukken in showroomstaat en heel soms met een laagje patina er overheen. Opvallend is het grote aantal brommers van de Duitse merken Zündapp en Kreidler. Daar bestaan er nog zat van, vaak verbouwd met tuningsdelen. Tuurlijk, er staat soms ook iets tussen waarvan je je afvraagt waarom iemand zo iets bewaard heeft. ?????. We hebben immers niet allemaal dezelfde smaak, dat zal het zijn. Leuk is ook het weerzien van sommige liefhebbers op het NVT. Mensen die je van vroeger (school of werk) al kent en hier jaar in, jaar uit verschijnen.

Na twee uurtjes glimwerk en bekijken is het tijd voor de terugkeer naar Nieuwveen. Ton stuurt voorop zijn grijs/witte A2 behendig en

met gepaste snelheid over het soms smalle asfalt. Smal wil zeggen, breed genoeg voor ons en een fietser, maar af en toe komt er een auto tegemoet of haalt ons in waar het niet verantwoord is.

60 km/u op een weg waar 60 als maximum geldt, is blijkbaar voor menigeen niet snel genoeg. Het lijkt erop dat een enkele bestuurder er geen moeite mee heeft om het stuur bijna uit je handen te rijden. Ook perst zich een jonge motorrijder langs ons heen in Bodegraven op een plek waarvan je denkt: waar zit je verantwoording? Even daarvoor reden we langs een kerkhof waar een oom en tante van mij begraven liggen. Ik heb naar ze gezwaaid vanaf de scooter. Of dat zin heeft, daar kom ik na mijn dood wel achter. In elk geval liggen ze op een mooie locatie met veel natuur er om heen. We rijden vandaag trouwens langs veel natuurschoon. Via een prachtige weg door Aarlanderveen komen we terug op het bedrijventerrein van Nieuwveen en blijven bij de familie Hoogenboom op het terras nakletsen. Jan Hogema heeft de hele rit volstaan, evenals Jaap die niet van opgeven weet. Keurig hoor, mannen! Alleen jammer van het gedrag van een handvol zeer ongeduldige medeverkeersdeelnemers.

Dit waren dan de enige smetten op een verder mooie dag. Al waren we met een heel klein groepje scooterrijders, toch lekker uit geweest. Ton en Annet, hartelijk bedankt!

Kees Colijn

De voor ons 7 km. durende Joop en Wendy mei-rit.

Het was een mooie rit en ik heb nog nooit zoveel kunnen zien (hoefde niet op de weg te letten)! En kon dus rustig naar buiten kijken in de auto van Ton v.d. Vall, hiervoor nog onze dank Ton. Vooral de koffiestop vonden wij heel gezellig, bijzonder en goed geregeld dat wij ook apart konden zitten! Wendy en Joop, bedankt voor de echt Hollandse rit!

Na slechts 7km. was het voor ons gedaan met de pret! De cabine trok voor geen meter meer en wij bleven dus staan. Veel olie op 't motorblok na oliepeiling was er 1/4 ltr. olie verloren. De oorzaak van de malheur (bleek later) een losgeraakte bout van de cilinder in het motorblok, daardoor gingen de moeren op de 3 andere bouten ook los. De zuiger en cilinder gingen dus samen op en neer! Na uitbouw motorblok de bouten met momentsleutel aangedraaid, en verder geen schade te zien.

Na inbouw motorblok wilde de motor niet aanslaan, bougie eruit, die vonkte wel, na compressiemeting (was 4 atm) het motorblok wéér uitgebouwd. Zouden de zuigerveren dan toch geleden hebben? Jawel: de slotspeling was meer dan 4 mm. Nieuwe zuigerveren gemonteerd en licht gehoond. Motorblok weer ingebouwd.

Motor slaat niet aan (bougie vonkt wel) doch compressie slechts 2 atm. (Aan de zuigerveren kan het niet meer liggen)!

Dan de kop maar uit elkaar inlaatklep niets aan de hand. Bij demontage uitlaatklep gerinkel ?! Wat dacht u, jawel de klepzitting los. Dit laten herstellen; motorblok weer inbouwen.

Compressie nu met koude motor 9,6 atm. maar..... weer niet aanslaan. Oorzaak de uitlaatklep ging niet dicht. Ik zou zeggen eigen schuld, dikke bult, ik monteerde nl. altijd eerst de tuimelaars en dan pas de stoterstangen , omdat dan het dan makkelijker is om het gat af te dichten , zodat er niets in het blok kan vallen.

Goede raad is duur. Maar voor makkelijke montage toch maar wéér het motorblok eruit gebouwd (krijg er wel handigheid in). Tuimelaars gedemonteerd en **eerst** de stoterstangen geplaatst **en** gecontroleerd op goede werking. Na montage tuimelaars , het motorblok weer ingebouwd

Slaat niet aan!! Wat nou weer?... Dan kan het echt alleen maar de bougie zijn, en ja hoor , de bougie vonkt niet ! Een nieuwe bougie gemonteerd en.... sloeg gelijk aan. ppfff Na proefrit tot de conclusie gekomen dat de koppeling soms slipt, in de 4e versnelling door meer compressie.

NOOT:

De koppeling van onze cabine , was een diafragma koppeling met vier beklede platen. Omdat deze erg abrupt werkt toch maar een koppeling met drie platen en koppelingsveren van de scooter erin gemaakt. De oplossing van het vraagstuk is nieuwe platen, nieuwe veren en ringen onder de veren van 1 cent dikte om de aanlegdruk te vergroten.

(de cabine is wel ongeveer 2 X zo zwaar als een scooter)!

Dit waren de perikelen van een oldtimer bezitter

Hartelijke groeten allemaal ,van Gerard en Nel

P.S. Dit is de manier om een kort verhaal lang te maken!

Nieuw lid Gerard Buter

Bij mijn aanmelding als lid van de club werd mij gevraagd of ook ik me kort wilde introduceren. Dat kan. Mijn naam is Gerard Buter en sinds enkele jaren, samen met mijn vrouw Nanda, woonachtig in een rustig buurtschapje bij Ter Apel.

De vraag waarom heb je een Heinkel is lastiger.

Ook al zag ik rond dezelfde tijd als de eerste Heinkels het levenslicht, veel kreeg ik er toen niet van mee.

Pas toen Nanda en ik in 2004, 2005 en 2006 Milaan - Taranto reden, werd de belangstelling voor scooters gewekt.

Milaan - Taranto is een soort rally voor klassieke motoren in de geest van de wegrace welke het ooit geweest was. Tot 1956 als ik het goed heb, daarna was het niet meer verantwoord een race van Noord naar Zuid-Italië over de weg te houden.

Van de rally voor klassieke motoren is een meerdaagse tocht gemaakt.

De eerste dag is het, zoals het ook bij de oude race het geval was, om middernacht starten in de buurt van Milaan om de volgende dag, na veel omzwervingen, rond 14.00 uur aan te komen bij het eerste hotel. Om de twee uur een tussenstop al dan niet met bezienswaardigheden.

De eerste dag is hiermee best wel een pittige opgave, maar daardoor wellicht ook boeiend.

De volgende, meestal 5, dagen is het rond 08.00 uur starten tot 18.00 uur om uiteindelijk in de laars van Italië in Taranto op de boulevard te finishen.

Omdat je op plaatsen komt waar amper toeristen komen, loopt het hele dorp uit om naar ongeveer 200 rijders op oud ijzer te komen

kijken. Prachtige ritten met mooie uitzichten en veel lekkernijen. Een fantastische belevenis.

Tijdens die tochten reden er veel scooters mee, weliswaar bijna allemaal Italiaans, met name Vespa's en Lambretta's, maar ook een enkele Heinkel.

Verbazend was altijd dat tijdens de vele bergen die bedwongen moesten worden, je bij het afdalen nog al eens voorbij geschoten werd door een scooter.

Tijdens de stopplaatsen toch maar eens goed gekeken naar die motoren en vooral de Lambretta's en Heinkels spraken erg aan.

Nu 15 jaar later en het pensioen op aanbreken staat, kwamen de herinneringen kennelijk terug bij het zien van onze toen nog te koop staande Heinkel Tourist uit 1960. Deze moest mee.

Ideaal voor relaxed toeren en hij is nog mooi ook. We hopen er leuke tochten mee te gaan rijden en zullen jullie ook zeker ergens treffen.

Vriendelijke groet,
Gerard

Oosterbeek-rit (vervolg)

Twaalf uur, starten maar. Het is een werkelijk prachtige rit die de heren Joop te Groen en Albert den Hartog voor ons hebben uitgezet. Al gauw kunnen we genieten van de hoogteverschillen die deze omgeving biedt. Dat geeft een heel speciaal, bijna buitenlands tintje aan de rit.

Het Heinkelmotortje moet er soms stevig aan trekken. Kan me niet herinneren ooit eens zo lang in de tweede versnelling te hebben gereden tijdens een rit. Komt deels door de goede tip die Hans Stimm mij eens gaf: rij de helling af in dezelfde versnelling die je zou gebruiken om boven te komen. Zo spaar je tevens een beetje de remmen. Gaat het net wennen, begint onze Heinkel ineens stevig te knallen uit de uitlaat en meteen is de fut er uit. Mariela denkt hetzelfde als ik: dit ritje is van hele korte duur. In een ogenblik heb ik tijdens het uitlopen wel gezien dat het dynamolampje oplichtte.

Oooh, de sleutel hangt een beetje uit het contactslot. Na diep indrukken doet de Heinkel het als vanouds. Zo leidt de rituitzetter de deelnemers over de Posbank. Geweldig! Haarspeldbochten in Nederland. Daar moet serieus gestuurd worden. Vele krassen in het bochtige asfalt zijn de stille getuigen dat er op zijn tijd een motorfiets plat gaat.

En hier is zoveel groen om ons heen. De natuur is echt prachtig. Redelijk veel volk op de been op de Posbank, al is het volgens de insiders niet eens verschrikkelijk druk. De kletspauze vindt plaats bij het paviljoen.

Ton vd Vall repareert hier zijn onwillige koppeling, na een stukje meegereden te hebben op de klubambulance. Willem Slootweg zijn autootje trekt er hard aan, die doet het boven mijn verwachting in deze omgeving. Zo goed dat onze Heinkel flink aan het gas moet om Willem enigszins bij te kunnen sloffen. Vandaag zit hij met Martine in een lichtblauwe. De andere lichtblauwe bubbelauto is van de familie Klaasen. Die doet het ook weer goed na recent een grote reparatie te hebben ondergaan. Even terzijde: Het is trouwens fijn te vernemen dat hun dochter Esther redelijk goed gaat. Simons rode driewielkarretje presteert zoals verwacht 100 %. Dat waren dan de drie deelnemers per Heinkelauto. De rest van de best wel grote opkomst verplaatst zich per 103 nogwat. Twee pechgevallen dus op deze dag. Beide heren zijn niet voor één gat te vangen. Na tijdelijk op de klubambulance te hebben gestaan, kunnen zij na reparatie hun weg vervolgen. Meerijden met de ambulancebroeders is overigens goed voor de lachspieren, hoorde ik van een slachtoffer. Ze zijn ontzettend gezellig, vooral rap met de tong. Je zou er bijna je scooter voor op de kar laten staan. De lekke achterband van Hans wordt vervangen in de

buurt van Hummelo. Tijdens deze stop, bij een ijskar, steken een paar mensen hem een helpende hand toe. Anderen verorberen een ijsje. Dit stukje omgeving kennen Mar en ik een beetje. We hebben hier in de zomer van 2013 vlakbij met de kinderen op camping Jena gestaan.

Onderweg valt er erg veel te bekijken. Mooie huizen, mooie tuinen, mooie weilanden, mooie luchten. Het kan niet op vandaag! De regen blijft op afstand. De dag begon fris. Gaandeweg de rit verbetert zich de weeromstandigheid. Onvoorbereid op gepast betalen zien we een pont opduiken op de route. Kleingeld op zak? Nee. Pinnen kan niet. Oei. Geen nood, de penningmeester weet raad. Aan de overkant wordt op groep twee gewacht, ondertussen genietend van het uitzicht. De koffiestop vindt plaats in hotel Doesburg. Weer komen de consumptiemuntjes op tafel. Eenmaal terug in het zadel genieten we verder wat de route ons aan fraai schouwspel trakteert. Het einde van de rit nadert. We blijven zoals zo vele leden van HKDK eten bij startlocatie Grandcafé Oosterbeek. Het beschikbare menu bestaat uit Schnitzel, Schnitzel of Schnitzel. De saus brengt de variatie. Het is hier lekker eten, zo in goed gezelschap met het zonnetje op een terras waar af en toe een trolleybus voorbij rijdt.

Jammer dat een ober een knorrepot is, de serveersters doen wel hun best en trekken zo de situatie recht. Na het eten instappen in de auto. Als we thuis het aanhangertje loskoppelen en de garage inschuiven, is het ineens knap koud geworden. De temperatuur is laag voor begin september. Ach. We hebben een mooie dag achter de rug. Eens kijken wat de rest van de maand voor mooie zaterdagritten brengt.

Kees Colijn

Sluitingsdatum kopij is 6 november 2019

redactie@heinkelklubdekwakel.nl / Mauritslaan 6 b, 6161 HV Geleen